

dosarul nr.2ra-2009/18

prima instanță: Judecătoria Soroca, sediul Central (V. Belous)
instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (A. Albu, E. Bejenaru, A. Toderaș)

ÎNCHEIERE

21 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Valeriu Doagă
Dumitru Mardari
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului declarat de Întreprinderea Individuală „Nagorneac Alexei”,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen” împotriva Întreprinderii Individuale „Nagorneac Alexei” și Ameliei Caraman cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți prin care s-a admis apelul declarat de Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen”, s-a casat parțial hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătoriei Soroca, sediul Central, și în acea parte s-a emis o hotărâre nouă prin care cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de locațiune s-a admis, în rest hotărârea primei instanțe s-a menținut,

c o n s t a t ă:

La 22 februarie 2017, Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen” a depus cerere de chemare în judecată împotriva ÎI „Nagorneac Alexei” și Ameliei Caraman prin care a solicitat încasarea datoriei formate în urma serviciilor prestate în sumă de 12 066, 79 de lei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii de chemare în judecată a invocat că, între Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due – Gundersen” și ÎI „Nagorneac Alexei” a fost încheiat un contract de locațiune. Încăperea transmisă în locațiune de către reclamantă a fost utilizată în comun de către pârâți, care au beneficiat de energie electrică, apă, canalizare și telefon, iar plata pentru aceste servicii nu a fost achitată.

Mai mult decât atât, pârâții au abandonat încăperea transmisă în locațiune, fără a achita datoria formată și fără a restitui încăperea.

A susținut Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen” că a acordat pârâților servicii în sumă totală de 15 266,79 de lei. Din

contul serviciilor prestate, a fost achitată doar suma de 3200,00 lei, astfel, fiind o restanță de 12066,79 de lei.

Totodată, a notat că faptul prestării serviciilor de către reclamantă se confirmă prin facturile fiscale și achitarea parțială a datoriei. Iar, neonorarea obligațiilor de plată, nu permite reclamantei să acorde suportul necesar altor agenți economici și creează dificultăți în implementarea planurilor de dezvoltare continuă a Incubatorului de Afaceri.

Ținând cont de faptul că pârâții nu și-au onorat obligațiile, în adresa lor a fost expediată o reclamație, însă până în data înaintării acțiunii în instanța de judecată, datoria nu a fost achitată.

Astfel, cu referire la prevederile art.6, 572, 875, 886 din Cod civil, art.7, 29, 90, 94, 96, 166, 168, 174, 175, 243 din Codul de procedură civilă, Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen” a solicitat admiterea integrală a acțiunii.

Prin hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central, acțiunea s-a admis parțial. S-a încasat în mod solidar din contul ÎI „Nagorneac Alexei” și Caraman Amelia în beneficiul Instituției Publice Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen” datoria neachitată în sumă de 1956,99 de lei și cheltuielile pentru achitarea taxei de stat proporțional părții admise din pretenții în sumă de 57,92 de lei, iar în total suma de 2014,91 de lei. În rest, acțiunea s-a respins ca fiind neîntemeiată. S-a încasat în mod solidar din contul ÎI „Nagorneac Alexei” și Caraman Amelia în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 141,36 de lei.

În susținerea soluției sale, prima instanță s-a călăuzit de prevederile art. 514, 530, 572, 875, 876 alin. (1) din Codul civil și a reținut că reclamanta a eliberat lunar în perioada 30 noiembrie 2013 – 30 iunie 2016 facturi fiscale privind prestarea serviciilor, însă doar 12 facturi au fost întocmite conform exigențelor legii (sunt contrasemnate și conțin ștampila pârâtei), în mărime de 5 156, 99 de lei. Ținând cont de faptul că la 17 decembrie 2014, ÎI „Nagorneac Alexei” a achitat suma de 3 200 de lei, diferența rămasă în mărime de 1956, 99 de lei constituie suma neachitată și care urmează a fi încasată.

Totodată, prima instanță a conchis că în lipsa contractului de locațiune încheiat în formă scrisă, actele juridice întocmite unilateral de către reclamantă nu pot servi drept probe pertinente decât în măsura în care au fost recunoscute de cealaltă parte, cum ar fi actul de verificare din 22 februarie 2017 și celelalte facturi fiscale prezentate în susținerea acțiunii, deoarece reprezintă voința unilaterală a părții interesate.

Prin decizia din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți s-a admis apelul declarat de Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen”, s-a casat parțial hotărârea din 11 decembrie 2017 a Judecătorei Soroca, sediul Central, și în acea parte s-a emis o hotărâre nouă prin care cerința cu privire la încasarea cheltuielilor de locațiune, s-a admis. S-a încasat în mod solidar, din contul ÎI „Nagorneac Alexei” și Caraman Amelia în beneficiul Instituției Publice Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen” suma de 10109,80 de lei cu titlu de cheltuieli de locațiune și suma de 506,58 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată. În rest hotărârea primei instanțe s-a menținut.

Curtea de Apel Bălți a invocat prevederile Hotărârii Guvernului nr. 191 din 19

februarie 2002 și a reținut că potrivit facturilor fiscale prezentate instanței, se confirmă faptul că intimații au beneficiat de serviciile comunale (energie electrică, apă, canalizare ș.a.) în mărime de 12 066, 79 de lei (f.d.4), suma care a fost parțial achitată de către intimați, iar prin prisma art. 910 din Codul civil, locatorul are dreptul să ceară plata chiriei pentru toată durata întârzierii, prin urmare suma de 10109,80 de lei constituie conform materialului probator, cheltuielile pentru locațiune.

La 07 august 2018, ÎI „Nagorneac Alexei” a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți.

În susținerea recursului declarat, recurentul consideră că soluția instanței de apel este eronată, fapt ce rezultă din nedeterminarea naturii juridice a obiectului litigiului, criteriu care presupune prin sine lămurirea corectă și certă a situației de fapt și de drept.

Astfel, a notat că intimatul nu a prezentat probe pertinente ce ar atesta existența datoriei solicitate, însă a prezentat facturi fiscale semnate parțial, de către Caraman Anelia, în baza procurii.

La fel, a menționat că instanța de apel a interpretat eronat declarațiile recurentului privind încheierea contractului de locațiune, deoarece pretinsul contract nu a fost prezentat. Totodată, a notat că în cadrul examinării cauzei, a recunoscut eliberarea unei procuri pe numele Ameliei Caraman de administrare pe o perioadă de trei ani a ÎI „Nagorneac Alexei”, însă nu și încheierea unui contract de locațiune, pretinsul contract este inexistent.

Instanța de recurs constată că, decizia din data de 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți a fost recepționată de către recurent la 23 iunie 2018 (f.d.155). Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție, prin prisma art. 434 din Codul de procedură civilă, consideră recursul depus la data de 07 iulie 2018, în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, Completul de admisibilitate al Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil, din motivele ce succed.

Articolul 431 din Codul de procedură civilă consemnează în alineatul (2) că, asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

(2) Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

(3) Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

4) Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(5) Temeiurile prevăzute la alin.(3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

Argumentele recurentului precum că, instanțele de judecată eronat au aplicat normele de drept material se resping, deoarece circumstanțele cauzei au fost determinate de prima instanță și de instanța de apel și apreciate corect de instanța de apel cu argumentări adecvate bazate pe normele de drept ce reglementează raportul juridic în litigiu.

Astfel, instanța de recurs notează că, recurentul nu a invocat nici un argument plauzibil în vederea ilegalității deciziei instanței de apel.

În acest sens, completul reamintește că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a precizat că dreptul de a fi auzit în combinație cu dreptul la un recurs efectiv sunt în primul rând chestiuni de reglementare în dreptul intern și este în principiu, competența instanțelor să evalueze motivele de admisibilitate a unei cereri de acest tip (Doorson împotriva Olandei, 26 martie 1996, §67). La acest capitol Completul reține că, recursul declarat nu s-a bazat exclusiv pe chestiuni de drept, ce ar cuprinde încălcări esențiale sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, iar ca urmare nu corespunde cerinței de a fi „efectiv”, fiind lipsit de șanse de succes și nu este capabil să ofere îndreptarea situației din decizia recurată.

Completul de admisibilitate relevă că, prezenta cerere de recurs a fost depusă după ce recurentul a avut posibilitatea de a fi auzit de prima instanță și de instanța de apel, fiecare dintre care a avut deplină jurisdicție (a se vedea *mutatis mutandis* „Levages Prestations Services” împotriva Franței, cererea nr.21920/93 din 23 octombrie 1996, §48-50).

Prin urmare, instanța de recurs apreciază că, recurentului i-a fost asigurat dreptul de acces la o instanță și dreptul de a fi auzit combinat cu dreptul la un recurs efectiv. De fapt, în cazul când nu există suspiciuni privind încălcarea echității procedurii din perspectiva art. 6 §1 din CEDO, rezultă că participanții au reușit să pună în discuție în fața instanțelor toate observațiile și raționamentele pe care le considerau necesare în vederea apărării punctului său de vedere (Blücher împotriva Cehiei, cererea nr.58580/00 din 11 aprilie 2005, §65-67)

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că, instanța de apel a examinat cauza sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele

prezentate, a aplicat și a interpretat elocvent normele de drept material și procedural, iar argumentele invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă, Completul de admisibilitate al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Întreprinderea Individuală „Nagorneac Alexei”, în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică Incubatorul de Afaceri din Soroca „Gunnar Due-Gundersen” împotriva Întreprinderii Individuale „Nagorneac Alexei” și Ameliei Caraman cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva deciziei din 24 mai 2018 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Dumitru Mardari

Nina Vascan